

РЕШЕНИЕ

№ 2364

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **129** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. К. Ч., срещу Решение № 5325 от 20.11.2023г., постановено по нахд № 8002/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 688870-F686227 от 27.01.2023г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности - С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП относно наложена на „МЗ 97“ ООД имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл.185, ал.2 ЗДДС за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен при неправилно приложение на закона. Сочи се за невярно обстоятелството за липса на въведени суми чрез фискалното устройство. Излагат се доводи, че от документите по административнонаказателната преписка, както и от констатациите на първоинстанционния съд е видно, че „МЗ 97“ ООД не е изпълнило задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност

/начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/, което недвусмислено е нарушение на разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Твърди се, че в процесния случай няма основание нарушението да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение пред настоящата инстанция. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да потвърди НП, при доказаност на нарушението и липса на съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП. Претендират се разноски.

Ответникът – „МЗ 97” ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] оспорва жалбата чрез адв. З.. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на „МЗ 97” ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2 ЗДДС, за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 23.11.2022г., в 10:45 часа, свидетелите Г. Д. - инспектор по приходите в ЦУ на НАП, и М. В. - старши инспектор по приходите в ЦУ на НАП, извършили проверка на търговски обект - магазин за промишлени стоки, находящ се в [населено място], [улица], ТБ "И." № 3. Обектът се състоял от търговско помещение, където били изложени артикули за продажба, и складово помещение.

Свидетелката В. избрала да закупи домашни потреби на стойност 7,80 лева и заплатила цената с една банкнота от 50 лева. В касата в търговския обект имало сума в размер на 25 лева, служебно въведена. Свидетелката Ш. – Атаир (съпруга на управителя на дружеството) поискала от свидетелката В. да заплати с по-дребни банкноти, но свидетелката В. казала, че няма тази възможност. Тогава свидетелката Ш. - Атаир влязла в складовото помещение, което се ползвало и като офис, и заменила предадената ѝ от свидетелката В. банкнота с банкноти на същата стойност от своите лични средства, които взела от портмонето си. След това свидетелката Ш. - Атаир оставила банкнотата от 50 лева, предадена ѝ от свидетелката В., върху портмонето си в шкаф на бюрото, където имало и банкнота с номинал от 20 лева. Свидетелката Ш. - Атаир се върнала в търговската част на обекта и върнала ресто на свидетелката В.. За покупката бил издаден фискален касов бон.

След това органите по приходите се легитимирали и започнали извършването на проверка. В обекта проверяващите установили електронен касов апарат с фискална памет марка "Datecs DP - 25", с индивидуален номер на фискалното устройство № DT456524 и номер на фискалната памет 02856210, който притежавал и били активни функциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми. От фискалното

устройство бил разпечатан дневен финансов "X" отчет № 0000900/23.11.2022 г., според който разчетената наличност в касата била в размер на 32,80 лева (25 лв. служебно въведени и покупка от 7.80 лв.), като фактически наличността била съхранена в чекмедже в бюро, върху което се намирал касовият апарат. Свидетелката В. се поинтересувала къде свидетелката Ш. - Атаир е прибрала банкнотата от 50 лева, с която В. заплатила покупката си, на което свидетелката Ш. - Атаир отвърнала, че е върнала ресто със свои лични средства. По настояване на В. свидетелката Ш. - Атаир я отвела в складовото помещение в обекта, където в чекмедже ѝ показала банкнота с номинал от 50 лева и банкнота с номинал от 20 лева, които били оставени върху портмонето на свидетелката Ш. - Атаир. Свидетелката Ш. - Атаир изготвила опис на парите в касата, в който включила и сумата от 70 лева, нейни лични средства. Органите по приходите приели, че сумата от общо 70 лева е също част от касовата наличност в търговския обект, тъй като в складовото помещение се намирала „втора каса“, както и че фактическата касова наличност в обекта възлиза на 102,80 лева общо. Свидетелката Ш. - Атаир написала и обяснение, в което посочила, че разликата между разчетената и фактическата наличност се дължи на това, че свидетелката била развалила банкнотата с номинал 50 лева със свои лични средства.

За резултатите от проверката в присъствието на управителя на дружеството - въззивник бил съставен Протокол за извършена проверка сер. АА № 0472883 от 23.11.2022 г.

Във връзка с констатациите от извършената на 23.11.2022г. проверка, свидетелят Г. Д. съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F686227/23.11.2022г., с който на "МЗ 97" ООД било повдигнато обвинение за това, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г.

Въз основа на АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. Д., на свидетел на наказаното лице Ш. - Атаир, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи по приходите, при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН и в установената форма. Въззивният съд е счел, че не се установява по начин, удовлетворяващ този стандарт, че разликата от 70 лева представлява част от касовата наличност в обекта, доколкото се е установило, че това са лични парични средства на свидетелката Ш. - Атаир, която е била на работа в обекта в деня на проверката.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че решението на СРС, НО, 94-и състав е валидно, допустимо и правилно.

Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е

правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и гласни доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. Противно на твърденията на касатора, в решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това, вкл. и всички доводи на наказаното лице във връзка с наложеното му наказание, които напълно се споделят от касационната инстанция. В подкрепа на доводите си въззивната инстанция посочва подробни и аргументирани мотиви, изведени при напълно изяснена фактическа обстановка въз основа на задълбочен анализ на събраните доказателства, приложимия закон и становищата на страните.

Вменената за нарушена разпоредба чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. предвижда, че извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност/начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ, чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Обосновано решаващият съд е кредитирал показанията на свид. Ш. – Атаир като логични и съответни на другите, събрани по делото доказателства. Свид. В., която е подала банкнотата от 50 лв. също е категорична, че за да развали парите, продавачката е влязла в странична стаичка - офис, за да върне ресто. Именно в тази странична стаичка – вид складово помещение са открити двете банкноти – с номинал от 50.00 лв. и от 20.00 лв., които са описани в съставения при проверката опис на парите в касата. Начинът на предаване и на съхраняване на тези парични средства изключва принадлежността им към касовата наличност на търговския обект, както правилно е приел районният съд. Тази сума не е била предназначена за обслужване на дейността на търговския обект, нито представлява приход от извършени продажби, а представлява част от личните парични средства на свидетелката Ш. – Атаир, която е била на работа в обекта в деня на проверката. При тези данни по делото изводите на приходните органи за нарушение на разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. са недоказани, поради което и неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на „МЗ 97“ ООД.

По изложените съображения и като е достигнал до извод за недоказаност на нарушението районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона. На основание чл.222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН, е длъжимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.2 от ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят сторените разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв. Данъчната основа от 600 лв. е минималното възнаграждение съгласно чл.18, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, към която се добавя 120 лв. ДДС съобразно пар.2а от ДР на Наредбата. Възражението на касатора за прекомерност на това възнаграждение е неоснователно.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че следва да бъде оставено в сила решението на районния съд като правилно и законосъобразно, поради което на основание чл. 221, ал.2 пр.1 от АПК,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5325 от 20.11.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав по нахд № 8002/2023г.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, да заплати на „МЗ 97” ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.